

Mestno življenje na deželi

Romantično primestno krajevno skupnost Podutik, ki leži pod Polhograjskimi Dolomiti, sestavljajo naselja: Dolnice, Glince, Podutik in Toško čelo. Poseljena je z individualnimi hišami, ki jih obdajajo večji ali manjši vrtički.

Življenje je tu še vedno v veliki meri podeželsko, razvito je kmetijstvo, neobdelanih površin ni. Vedno več je kmetov z usmerjeno kmetijsko proizvodnjo, povezani so s Kmetijsko zadruzo Medvode, z odkupom pridelkov so na splošno zadovoljni. Zadnje čase je zelo popularna zajčereja, pa tudi kakšno ovco lahko tu in tam opazimo. Krajan — kmetovalci si prizadevajo, da bi ohranili posamezna kmetijska jedra, navkljub težavam, s katerimi se srečujejo pri usklajevanju.

Vse, ki se ukvarjajo s kmetijstvom ali vrtičkarstvom, pesti problem, ki postaja z gradnjo blokov v bližini vedno bolj pereč — pojavile so se namreč kraje kmetijskih pridelkov in z dvigovanjem cen zanje narašča tudi število kraj. Iz leta v leto jih je več, vprašanje, kako jih preprečiti, pa ostaja nerešeno.

Gradnja blokov terja tudi vedno več zemlje in pri njenem odvzemu, oziroma pri prenosu lastninske pravice ponavadi nastanejo zapleti, saj kmetovalci trdijo, da so zemljišča, ki jim jih v zamenjavo nudi Zemljiška kmetijska skupnost, slabša od prejšnjih. Osnovno izhodišče krajanov je, da mora, ne glede na zazidavo, vsak dobiti ustrezno zemljišče, da bo lahko ostal pri svoji dejavnosti.

Čeprav je območje, ki ga zavzema KS, blizu gosto urbaniziranih okolij, je komunalna ureditev slabša kot v marsikateri oddaljeni vasi. Asfaltiranih je le 2 km cestnih površin, medtem ko je makadamskih vaških poti približno 40 km. Razsvetljava je urejena le na nekaterih ključnih točkah, trgovino imajo le eno. To povzroča težave pri preskrbi predvsem gospodinjstvom, ki niso zaposlene in starejšim občanom. Trudijo se, da bi za trgovino našli vsaj začasno rešitev. Vedno več je povpraševanja po telefonskih priključkih, ki jih je za zdaj bore malo, a tudi v prihodnje skoraj ni upanja, da bi željam lahko ustregli.

Prostori KS so v gasilskem domu, ki so ga krajanje zgradili z udarniškim delom leta 1979, s svojo marljivostjo pa so se najbolj izkazali gasilci. V domu so dobile prostor tudi ZK, SZDL, ZVB NOV in zveza sindikatov, ki so dokaj dejavne. Z mladinsko organizacijo je tako: večkrat jim uspe formirati neko starostno skupino, a njeno delovanje ponavadi kmalu zamre. Svoj prostor mladi sicer imajo in to v centru Podutika, tako da jim je zelo »pri roki« in lahko bi bilo vse lepo in prav, če jim ne bi stalnih težav povzročal

krajan, za katerega pravijo, da je na vse, kar je mlado, preprosto »alergičen«. Ostalih krajanov, ki stanujejo v neposredni bližini prostorov mladinske organizacije, njihovo delovanje prav nič ne moti. Mladi so se že večkrat skušali pogovoriti s krajanom, ki jim onemogoča normalno delo, a vselej neuspešno, saj mu očitno ni za mirno rešitev.

Možnosti za razne aktivnosti imajo krajanje precej — lahko se udeležujejo v športno-rekreacijskem klubu, v balinarskem društvu (balinarji so si sami zgradili tudi novo balinišče) ali se vključijo v lovsko družino Toško čelo. Veliko je članov zveze rezervnih vojaških starešin in rdečega križa. Vso pohvalo za delovanje zaslužijo že omenjeni gasilci, ki so sodobno in strokovno opremljeni, v svoje vrste tudi stalno rekrutirajo mlade.

Poudariti je treba še to, da aktivnosti (tako v DPO kot društvih in klubih) ne temelje na mlajših upokojencih, kot je to v navadi, temveč na ljudeh srednjih let, ki imajo voljo do dela. Tudi v samoupravnih organih je dejavnih veliko ljudi — 120, težnja krajanov pa je, da bi to število še povečali.

Ljudje se zavedajo, da je KS namenjena njim in se nanjo s svojimi problemi vedno bolj obračajo — celo v zadevah, ko jih je treba napotiti drugam. Do dela KS so zelo kritični, na vsako napako in neaktivnost se takoj odzivajo. KS skuša upoštevati njihove želje in pripombe v največji možni meri: med drugim je navkljub finančnim težavam nabavila traktor, ki pozimi služi tudi za pluenje snega.

Pri krajanjih je zelo izrazita želja po urejenem okolju. Sami se vključujejo v popravilne cest, čeprav je to v pristojnosti Komunalnega podjetja, le-temu tudi pomagajo pri košnji trave ob avtocesti in jo potem koristno porabijo — kot hrano za kunce na primer. Sami zbirajo sredstva za ureditev ulic — Murkova je že urejena s pomočjo samoprispevka, trenutno pa tečeta samoprispevka za ureditev Otika 6C in 3C ter Berdajsove ulice. Ta trud delno izvira iz perspektive krajanov, da bi njihovo območje postalo turistični center Šiške. Naravni pogoji so idealni za sprehode in rekreiranje, a žal nimajo dovolj privlačnega objekta, ki bi ga lahko vključili v svojo ponudbo.

Tako sta nam svojo krajevno skupnost predstavila predsednik sveta KS Andrej Babnik in predsednik skupščine KS Jože Vidič.

Sonja Nered

KS Smlednik

V spomin na prve talce

Ko so 22. avgusta leta 1941 v Smledniškem gozdu onkraj Šmarne gore pod streli nemške soldateske padli prvi talci na Slovenskem, med njimi tudi znani skojevec Franc Sešek iz Bukovice pri Ljubljani, krajan tega kraja na ta dan praznujejo svoj krajevni praznik, ta je bil letos že petič po vrsti.

Temu zgodovinskemu dogodku pred 43 leti je bila tudi namenjena slovesnost, ki so se je v soboto 18. avgusta udeležili številni krajanje tega kraja in sosednjih krajevnih skupnosti, nekdanji borci in aktivisti NOV, pripadniki JLA, mladina, delegacija osnovne šole iz Tržiča, pohodniki 2. bataljona VDV ter predstavniki družbenopolitičnega življenja šišenske občine.

Slovesnosti so dodali še en pomnik. Leta 1922 se je v Smledniku rodil narodni heroj, med drugim tudi komandant 1. udarnega bataljona Vojske državne varnosti Albin Grajzer. Padel je leta 1944, zadet od bombe črnoroka. Njemu v spomin so odkrili spominsko obeležje.

Potem ko sta Drago Bobovnik in Ernest Kobolt orisala pomen teh krajev med narodnoosvobodilno vojno, povojni razvoj ter bojno pot Albina Grajzerja, so najzaslužnejšim posameznikom in organizacijam izročili krajevna priznanja in priznanja OF, slovesnost pa so sklenili s pestrim kulturnim programom.

Jože Čurin

Nadaljevanje s 4. strani

Srečanje delavcev Donita

Delovna organizacija Donit Medvode, ki šteje manj kot dva tisoč delavcev, ima svoje temeljne organizacije v različnih krajih Slovenije in celo v Hrvaški. Vsako leto organizirajo srečanje delavcev, predvsem zato, da se med seboj pomerijo na športnih igrah; da se med seboj bolje spoznajo, pogovorijo o delu in problemih, ki izhajajo iz dela in navezadnje zato, da se zabavajo.

Letos so Srečanje, kot imenujejo tak zbor delavcev Donita, organizirali na kopališču ob Sori pri Medvodah. Srečanja ni motil niti dež, saj so donitovci ob Sori postavili šotor, velik 650kv.m. Na Srečanju se je zbralo približno tisoč dvesto delavcev, kot gostje pa so se ga udeležili tudi predstavniki občinskih skupščin in družbenopolitičnih organizacij občin, kjer imajo sedež Donitovi tozdi.

za 5,2% (prvič v letu 1984 je indeks nad 100), na klirinškem področju pa so višji za 6,6%. Skupni odlivi so bili višji za 8,5%, na konvertibilnem področju za 25,9% in na klirinškem področju za 2,7 odstotka nižji.

Pomembno je, da je gospodarstvo doseglo pozitiven saldo v trgovinski bilanci s konvertibilnim področjem za 3,2 milijona dolarjev (v šestih mesecih 1,5). Gospodarstvo je vrnilo 6,2 milijona dolarjev kreditov (ob polletju 5,6) in najelo nove kredite v višini 2,3 milijona dolarjev. Skupni saldo devizne bilance na konvertibilnem področju je negativen za 665 tisoč dolarjev (ob polletju 1,8 milijona dolarjev).

Rezultate gospodarjenja ocenjujemo kot dobre in kot plod prizadevanja vseh delavcev, ne smejo pa pomeniti odstopanja od prizadevanj za uspešnejše vključevanje v mednarodno delitev dela, kvalitetnejše gospodarjenje in krepitev materialne osnove združenega dela, kajti le na tak način bomo lahko dosegli zastavljene cilje.